

Det har sine store Vanskeligheder for disse Funktionærer at udføre deres Arbejde, og det er til megen Ulempe for de rejsende, da de vanskeligt kunne komme ud og løse Billetter og faa Adgang til Togene. Jeg skal ikke nærmere komme ind paa dette, da jeg har omtalt det tidligere, men der er en Sag, som jeg er anmodet om at fremdrage herinde, det er Belysningen paa Stationsbygningen. Glostrup har for nogle Aar siden bygget sig et Gasværk og har henvendt sig til Statsbaneadministrationen for at faa Støtte der; det er jo ganske nødvendigt for et saadant Værk, at det sørger for at faa Kunder, for at Værket kan bære sig. Der er altsaa sket Henvendelse til Administrationen om at benytte Gas i Stedet for Petroleum, som nu brændes dernede, og Gasværkets Ledelse har nu, saa vidt jeg ved, tilbudt at indlægge Ledningerne til Stationsbygningen og at levere Gassen saa billigt, som Gasværket ser sig i Stand til. Men til Trods for dette er der ikke sket nogen som helst Forandring i Belysningen, men det forekommer mig nok, at det er vel meget at byde det rejsende Publikum denne daarlige Belysning paa en Station, der ligger saa nær ved København. Her er talt om, at man bør resignere, og det tror jeg nok, de Folk dernede have gjort i videste Udstrækning overfor al den Hensynsløshed, der er vist dem; thi de Krav, der have været oppe, kunde vel nok have været opfyldte. Hvad Belysningen dernede angaar, kan det dog vel ikke være af Sparsommelighed, at man vedbliver at bruge Petroleum, da Gassen sikkert er lige saa billig; og Indlægning af Ledninger er dog vel ikke saa kostbart. Dette er ikke Sparsommelighed, man kunde snarere kalde det saadant noget som Fedteri. Naar man kan faa en Belysning, der ikke bliver dyrere, men som er langt bedre og mere tidssvarende, mener jeg ikke, at man skal benytte en Belysning, som man er gaaet bort fra alle andre Steder. Jeg vil derfor henlede den højtærede Ministers Opmærksomhed paa disse Krav, der ere stillede fra Glostrup Beboere, og beder ham være lidt mere medgørlig overfor disse deres Klager, end man tidligere har været. Selv om de andre Klager, der tidligere ere komne, ikke i Øjeblikket kunne afhjælpes, vil jeg haabe, at dette maa kunne gøres snarest muligt.

R. Nielsen (Ringkøbing Amts 5te Valgekreds): Det første, jeg har at nævne her, er en Henstilling til den højtærede Indenrigsminister angaaende en Bevilling paa

25,000 Kr. til Studierejser i Ind- og Udland for Haandværksmestre og industridrivende og andre dermed ligestillede. Denne Bevilling er forhøjet i Aar, og jeg takker derfor, men jeg er særlig anmodet om fra Formanden for Danmarks Tekstilindustri Mesterforening, Værkfører C. Nielsen i Herning, at stille et Spørgsmaal i den Anledning. Denne Forening har nemlig søgt at faa at vide, om Mestre, som arbejde paa Fabrikker, ogsaa kunne faa Part i denne Bevilling, men den har faaet det Svar, at det kun undtagelsesvis kunde lade sig gøre. Han gør saa opmærksom paa, at efter deres Opfattelse maa dog Meningen være den, at da Understøttelserne ere givne for at give selvstændige næringsdrivende Adgang til i Ind- og Udland at samle Kundskaber, maatte de ogsaa komme dem til gode, idet Formaalet formentlig maatte være det at gavne Haandværk og Industri i sin Helhed. Deri forekommer det mig, at han har Ret. Saa gør han videre gældende, at Fabriksmestre med Hensyn til Evner og Uddannelse staa fuldt ud paa Højde med næringsdrivende Mestre, og at de have haft og ville faa stor Indflydelse paa Industriens Udvikling og Opkomst her i Landet. Og efter saa i det hele taget nærmere at have omtalt de Ting, som jeg under de nævrende Omstændigheder ikke kan omtale i den Udstrækning, som jeg ellers kunde have ønsket, drager han Opmærksomheden hen paa, at de skulle være delagtige i denne Bevilling, thi, som han siger, det er Mestre, der faa en saadan Rejse, og ikke Fabrikanterne, der i første Række faa Udbytte af den, idet Mestre ikke ere bundne til en bestemt Fabrik, men kunne gaa over til anden selvstændig Virksomhed. Og han føjer til som Slutning paa denne Redegørelse: „Som Svende have vi Adgang til at komme i Betragtning ved Uddeling af Rejsestipendier; blive vi næringsdrivende Mestre have vi samme Ret, men som Mestre paa Fabrikker have vi det ikke“. Jeg vil henstille til den højtærede Indenrigsminister, at det Spørgsmaal maa blive taget under en velvillig Overvejelse, som forhaabentlig vil føre til, at Mestre af denne Art komme til i noget større Udstrækning at blive ligestillede med Haandværksmestre i saa Henseende.

Angaaende Spørgsmaalet om Udhandlernes i Hammerum Herred, som har været draget frem her fra et Par Sider, takker jeg Indenrigsministeren for det Svar, han gav. Det forekommer ogsaa mig, at naar dette Spørgsmaal har været fremme som et Andragende her i Fjor, og man ved den